

Bruksela, 13 lutego 2026 r.
(OR. en)

6361/26

FREMP 48
JAI 198
HYBRID 19
EDUC 47
JEUN 26
GENDER 13
TELECOM 67
CYBER 61
DISINFO 11
COPEN 43
AUDIO 20

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	11 lutego 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 71 final
Dotyczy:	KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW Plan działania przeciwko cyberszyskanowaniu „Bezpieczniejsi w internecie, razem silniejsi”

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 71 final.

Załącznik: COM(2026) 71 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 10.2.2026 r.
COM(2026) 71 final

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

Plan działania przeciwko cyberszykanowaniu

„Bezpieczniejsi w internecie, razem silniejsi”

1. Wprowadzenie

Ten biznes nie jest działalnością charytatywną. A rodzice codziennie zmagają się z ryzykiem i szkodliwością, które się z nim wiążą: cyberszykanowaniem, zachęcaniem do samookaleczeń, internetowymi drapieżnikami, uzależniającymi algorytmami. To do nas należy ochrona naszego następnego pokolenia.

Przemówienie przewodniczącej Ursuli von der Leyen podczas wydarzenia wysokiej rangi „Ochrona dzieci w epoce cyfrowej” 2025

Transformacja cyfrowa radykalnie zmieniła społeczeństwo. Daje ona dzieciom i młodzieży ogromne możliwości rozwijania umiejętności i kreatywności. Obecnie 97 % młodych osób w UE [codziennie korzysta z internetu](#), a dla użytkowników w wieku od 15 do 24 lat [najczęściej wykorzystywanym źródłem informacji](#) są platformy mediów społecznościowych (65 %). Korzystając z narzędzi sztucznej inteligencji, gier wideo, komunikatorów i społeczności internetowych, nawiązują oni kontakty i angażują się w różne aktywności.

Platformy te wiążą się jednak również z zagrożeniami: narażeniem na kontakt z internetowymi drapieżnikami, zachęcaniem do samookaleczeń, uzależniającymi algorytmami, niebezpiecznymi internetowymi wyzwaniem i cyberszykanowaniem.

Prawa podstawowe, [w tym prawa dzieci](#), mają zasadnicze znaczenie dla wartości UE i należy ich przestrzegać zarówno w internecie, jak i poza nim. Dzieci i osoby młode mają prawo do bezpiecznego poszukiwania informacji, uczenia się, komunikacji i angażowania się w życie społeczne. Wolnościom i możliwościom świata cyfrowego musi zatem towarzyszyć nasza determinacja, aby chronić dzieci i młodzież oraz wzmacniać ich pozycję. Obietnicy ery cyfrowej nie mogą podważać zachowania, które mają na celu upokorzenie, wykluczenie lub wyrządzenie krzywdy.

Cyberszykanowanie osłabia zaufanie i szkodzi samoocenie. Wyklucza ludzi i ogranicza ich potencjał. Podważa nasze wspólne dążenie do stworzenia dynamicznej, sprzyjającej włączeniu społecznemu, cyfrowej Europy dla naszych dzieci i młodzieży.

Media społecznościowe są głównym kanałem, poprzez który dzieci i młodzież są narażone na cyberszykanowanie, a coraz liczniejsze dowody wskazują na to, że ich narażenie na niewłaściwe treści w internecie wywiera trwałe, szkodliwe skutki. UE dysponuje już kompleksowymi [ramami prawnymi i politycznymi](#) służącymi ochronie dzieci i wzmacnianiu ich pozycji w internecie, przy czym głównym obowiązującym narzędziem w tym zakresie jest [akt o usługach cyfrowych](#).

Jak zapowiedziano w orędziu o stanie Unii z 2025 r., przewodnicząca Ursula von der Leyen konsultuje się obecnie z ekspertami w sprawie ograniczeń wiekowych w mediach społecznościowych w Europie w świetle zagrożeń w internecie i oczekuje się, że zalecenia w tym zakresie zostaną wydane latem 2026 r. Szereg państw członkowskich rozważa podjęcie kroków w celu wprowadzenia egzekwowlanego minimalnego wieku dostępu do mediów społecznościowych oraz wymogów dotyczących zgody i kontroli rodziców. Obejmuje to dostosowanie progów wiekowych dostępu do mediów społecznościowych do wieku zgody

cyfrowej, wprowadzenie obowiązku domyślnej ochrony prywatności małoletnich oraz ustanowienie rozwiązań w zakresie anonimowej weryfikacji wieku.

Skoordynowane europejskie podejście do progów wiekowych zapewniłoby wszystkim europejskim dzieciom równą ochronę i zapobiegłoby fragmentacji prawnej na jednolitym rynku cyfrowym. Panel ekspertów utoruje drogę do skoordynowanego, potencjalnie legislacyjnego europejskiego podejścia do progów wiekowych oraz opartej na dowodach kampanii uświadamiającej, która umożliwi rodzicom sprawowanie skutecznej kontroli nad dostępem ich dzieci do treści internetowych.

Opiniami młodych ludzi na ten temat podzieliła się z przewodniczącą Komisji również Młodzieżowa Rada Doradcza. Komisja prowadzi wraz z państwami członkowskimi projekt pilotażowy dotyczący [rozwiązania służącego weryfikacji wieku](#), które jest przyjazne dla użytkownika, chroni prywatność i ustanawia „normę odniesienia” w zakresie weryfikacji wieku w internecie. Parlament Europejski [zaapelował](#) o ujednolicony minimalny europejski wiek dojrzałości cyfrowej UE wynoszący 16 lat w odniesieniu do dostępu do mediów społecznościowych, platform udostępniania plików wideo i wirtualnych asystentów AI, przy jednoczesnym umożliwieniu dostępu osobom w wieku od 13 do 16 lat za zgodą rodziców.

Komisja rozpocznie również ogólnounijne dochodzenie w celu zainicjowania debaty na temat wpływu mediów społecznościowych i spędzania nadmiernego czasu przed ekranem na dobrostan i zdrowie psychiczne młodych ludzi.

Cyberszykanowanie pozostaje poważnym wyzwaniem, na jakie narażone są dzieci w internecie, i wymaga ono skoordynowanej reakcji na poziomie unijnym i krajowym. Na pierwszym miejscu stawia się odpowiedzialność platform internetowych za zapewnienie bezpieczeństwa już w fazie projektowania. Zwalczanie cyberszykanowania wymaga współpracy na wszystkich poziomach sprawowania rządów, w tym organów regulacyjnych i organów ścigania, a także podejścia obejmującego całe społeczeństwo, z udziałem rodziców, specjalistów, pedagogów i samych młodych ludzi.

Jak zapowiedziano w [wytycznych politycznych Komisji na lata 2024–2029](#), w niniejszym komunikacie określa się ukierunkowany plan działania, aby podjąć zdecydowaną walkę z coraz powszechniejszym problemem agresji i nękania w internecie. Plan działania koncentruje się przede wszystkim na dzieciach i młodzieży, z uwzględnieniem również zwiększonej podatności niektórych grup na zagrożenia. Wiele z proponowanych działań pomoże jednak przeciwdziałać cyberszykanowaniu w szerszej grupie społeczeństwa.

Komisja wykorzysta wszystkie dostępne jej narzędzia w celu uzupełnienia aktu o usługach cyfrowych i zapewnienia, aby platformy cyfrowe wzięły na siebie pełną odpowiedzialność za wykrywanie i zwalczanie cyberszykanowania. Będzie wspierać wszystkie państwa członkowskie w przyjmowaniu najlepszych praktyk dostępnych w UE, aby zmaksymalizować skuteczność ich walki z cyberszykanowaniem. Zintensyfikuje również wysiłki na rzecz dotarcia z informacjami do wszystkich grup społecznych i zwiększenia wiedzy na temat tego, jak wygląda cyberszykanowanie, jak można mu zapobiegać i w jaki sposób można wspierać ofiary.

W niniejszym planie działania Komisja zachęca państwa członkowskie, władze regionalne i lokalne, platformy cyfrowe, społeczeństwo obywatelskie, instytucje edukacyjne, rodziny, same dzieci i osoby młode do zaangażowania się we wspólne przedsięwzięcie, jakim jest zapewnienie, aby środowisko cyfrowe były bezpieczne, inkluzywne i wspierające. Komisja proponuje, aby nasza Unia pozostawała zjednoczona na rzecz dobrostanu psychicznego i godności wszystkich dzieci i młodych osób.

2. Cyberszykanowanie: na czym polega problem?

Cyberszykanowanie dotyka dzieci wszędzie: 18,3 % dzieci na świecie doświadczyło go za pośrednictwem środków komunikacji natychmiastowej, postów w mediach społecznościowych lub wiadomości tekstowych. Nie ogranicza się ono wyłącznie do wiadomości tekstowych, ale obejmuje również treści audiowizualne, takie jak [zdjęcia lub nagrania wideo](#) udostępniane w internecie.

W Europie około [1 na 6 dzieci](#) w wieku od 11 do 15 lat zgłasza, że padło ofiarą cyberszykanowania, a około 1 na 8 przyznaje się do cyberszykanowania innych. W latach 2018–2022 liczba [nastolatków, które padły ofiarą cyberszykanowania](#), wzrosła o jedną czwartą w przypadku chłopców i o prawie jedną czwartą w przypadku dziewcząt. W ciągu ostatnich pięciu lat cyberszykanowanie było [głównym powodem](#), dla którego kontaktowano się z telefonami zaufania centrów bezpieczniejszego internetu.

6 343 respondentów w wieku 12–17 lat, z którymi przeprowadzono konsultacje w związku z niniejszym planem działania, zgłosiło [powszechne narażenie na cyberszykanowanie](#): jedna czwarta dzieci i nastolatków w wieku 12–17 lat doświadczyła go osobiście, a więcej niż jedna trzecia była jego świadkiem.

2.1 Czym jest cyberszykanowanie?

Technologie cyfrowe poprawiły możliwości kontaktu, ale także zwiększyły zagrożenia w internecie, takie jak wykluczenie społeczne, przestępstwa z nienawiści, nękanie, poniżanie i nadużycia, które mogą przekraczać fizyczne granice i utrzymywać się przez całą dobę.

Do celów niniejszego planu działania Komisja zamierza promować **wspólne rozumienie cyberszykanowania**:

Cyberszykanowanie odnosi się do **zachowań podejmowanych za pomocą technologii cyfrowych, których głównym celem lub skutkiem jest powtarzające się lub ciągle poniżanie, wykluczanie, niegodziwe traktowanie i nękanie dzieci lub młodzieży lub wyrządzanie im krzywdy**.

Powtarzalność postrzega się jako [kluczową cechę](#) nękania i cyberszykanowania. Powtarzalność odnosi się do utrzymujących się skutków dla ofiary, która może obawiać się, że jednorazowe zdarzenie może być wielokrotnie udostępniane w internecie, co przedłuża traumę i prowadzi do ponownej wiktymizacji bez dalszego bezpośredniego zaangażowania ze strony sprawcy.

Nierównowaga sił ma kluczowe znaczenie w nękanu, ale może przejawiać się inaczej w internecie. W przypadku tradycyjnego nękania nierównowaga ta często wynika z siły fizycznej, statusu społecznego lub zasad panujących w grupie. W przypadku cyberszykanowania wynika również z nierównego poziomu wpływu cyfrowego, umiejętności cyfrowych, dostępu do technologii lub kontroli nad treściami.

Coraz trudniej jest przeciwdziałać cyberszykanowaniu, ponieważ może ono mieć miejsce na urządzeniach prywatnych w dowolnym czasie i miejscu, bez fizycznej obecności sprawcy. Ponadto dokonuje się go również kanałami, które nie są publicznie dostępne.

Najczęstsze formy cyberszykanowania obejmują złośliwe lub krzywdzące komentarze, rozpowszechnianie plotek w internecie lub udostępnianie wywołujących zażenowanie lub upokarzających postów.

Anonimowość, szerokie grono odbiorców oraz możliwość wysyłania prywatnych wiadomości do poszczególnych osób w dowolnym momencie potęgują szkody wyrządzane przez tradycyjne nękanie. Otoczenie cyfrowe przyczynia się ponadto do braku moralnego zaangażowania, mniejszej empatii i braku zahamowań w internecie, co zmniejsza bariery dla agresji online.

Szkodliwe treści mogą pozostać w internecie przez nieokreśloną ilość czasu. Mogą być stale dostępne i ponownie udostępniane lub osiągać masowy zasięg w internecie, co zwiększa szkody, powoduje ponowną wiktymizację i utrudnia odzyskanie dobrostanu. Czynniki te należy wziąć pod uwagę przy zapewnianiu skutecznego wsparcia. Wspomniane aspekty zwiększają również potencjalną publiczność i umożliwiają ciągłość agresji między przestrzenią fizyczną a internetową lub odwrotnie.

Ciągły szybki rozwój technologii cyfrowych oznacza, że środowiska i narzędzia wykorzystywane do wyrządzania szkód stale się zmieniają. Aby zapewnić elastyczność, do wykrywania i zwalczania tego zjawiska należy wykorzystywać najnowsze technologie.

W szczególności chociaż sztuczna inteligencja (AI) może pomóc w wykrywaniu cyberszykanowania, coraz powszechniejsze jej stosowanie, zwłaszcza generatywnej AI (GenAI), oraz jej integracja z aplikacjami i usługami internetowymi zwiększa czynniki ryzyka związane z cyberszykanowaniem i przyczynia się do rozwoju narzędzi stosowanych do cyberszykanowania, a nawet tworzy nowe. Na przykład treści *deepfake* są coraz powszechniejsze i coraz częściej prowadzą do nadużyć o charakterze seksualnym, których ofiarami są w przeważającej mierze kobiety i dziewczęta, w tym w przypadkach cyberszykanowania, a także przekraczają granicę szkodliwych zachowań i stają się przestępstwami, w szczególności w przypadku tworzenia obrazów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych lub cyberprzemoc ze względu na płeć. Wprowadza to dodatkowy wymiar szkody, która nie tylko niszczy reputację, ale – podobnie jak inne zachowania związane z cyberszykanowaniem – może również prowadzić do stresu psychicznego, co pokazuje, że pilnie potrzebne jest monitorowanie tych pojawiających się zagrożeń i przeciwdziałania im na szczeblu UE.

Cyberszykanowanie i przestępstwa z nienawiści mogą się pokrywać, jeżeli cyberszykanowanie jest motywowane nienawiścią lub podżega do przemocy i nienawiści oraz

jest wymierzone w poszczególne osoby ze względu na określone cechy chronione. W [decyzji ramowej Rady 2008/913/WSiSW](#) zobowiązano państwa członkowskie do penalizacji publicznego nawoływania do przemocy lub nienawiści skierowanej przeciwko grupie osób, którą definiuje się według rasy, koloru skóry, wyznawanej religii, pochodzenia albo przynależności narodowej lub etnicznej, lub przeciwko członkowi takiej grupy. W decyzji tej zobowiązuje się również państwa członkowskie do zapewnienia dodatkowych kar za przestępstwa popełnione z pobudek rasistowskich lub ksenofobicznych.

Cyberszykanowanie może pokrywać się z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych w rozumieniu [dyrektywy 2011/93/UE](#) w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej.

[Dyrektywa \(UE\) 2024/1385](#) w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby nawoływanie w internecie do przemocy lub nienawiści ze względu na płeć podlegało karze jako przestępstwo. Penalizuje ona również inne przestępstwa cyberprzemocy, które często występują w kontekście cyberszykanowania: udostępnianie bez zgody treści intymnych lub zmanipulowanych, cyberstalking i cybernękanie. Dyrektywa ta zawiera również przepisy umożliwiające szybkie usuwanie nielegalnych treści dotyczących cyberprzemocy.

2.2 Grupy zagrożone cyberszykanowaniem

Cyberszykanowanie jest powszechne wśród **dzieci i nastolatków w wieku szkolnym**, zwłaszcza że ich aktywność w internecie rośnie.

Dziewczęta i młode kobiety są narażone na szykanowanie o charakterze seksistowskim i mizoginistycznym i są nieproporcjonalnie dotknięte na przykład [udostępnianiem bez ich zgody intymnych obrazów](#) i [treści deepfake o wyrażnie seksualnym charakterze](#).

Wrażliwe grupy osób są w nieproporcjonalnym stopniu narażone na cyberszykanowanie, ponieważ może ono być skierowane przeciwko danej osobie ze względu na jej postrzeganą przynależność do takich grup.

Dzieci z gospodarstw domowych o niskich dochodach są [bardziej](#) narażone na cyberszykanowanie niż ich rówieśnicy.

Dzieci i młodzież z niepełnosprawnościami doświadczają [wyższego poziomu wiktylizacji w internecie](#), w tym przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć. Niektórzy nawet wycofują się ze środowisk cyfrowych z powodu ciągłych nadużyć.

Mniejszości etniczne i religijne, migranci i uchodźcy są narażeni na zwiększone zagrożenie szykanowaniem o charakterze rasistowskim lub dyskryminującym. Na przykład [Romowie i inne mniejszości rasowe lub etniczne](#) są szczególnie narażeni na nękanie w internecie i nielegalne nawoływanie do nienawiści związane z wykluczeniem systemowym, a 90 % [Europejczyków pochodzenia żydowskiego](#) zgłosiło, że w ubiegłym roku doświadczyło antysemityzmu w internecie.

Spośród **osób LGBTIQ+** 63 % często spotykało się z brutalnymi treściami internetowymi skierowanymi przeciwko społeczności LGBTIQ+. Ponadto 11 % respondentów zgłosiło, że w ubiegłym roku ktoś umieścił groźby lub obraźliwe komentarze na ich temat w internecie, a dwie trzecie doświadczyło wyśmiewania lub nękania w czasie nauki w szkole.

Działania przedstawione w niniejszym planie działania przyczynią się do przeciwdziałania problemowi cyberszykanowania wobec wszystkich ofiar. Opisane powyżej kwestie dotyczące równości zostaną uwzględnione podczas wdrażania działań w celu zwiększenia ich skuteczności.

2.3 Wpływ cyberszykanowania

Konsekwencje cyberszykanowania mogą być poważne i długotrwałe, zarówno dla jednostek, jak i dla ogółu społeczeństwa. W perspektywie krótkoterminowej cyberszykanowanie może być pierwszym krokiem w kierunku poważniejszych przestępstw lub nadużyć, w tym niegodziwego traktowania w celach seksualnych.

Ofiary cyberszykanowania są narażone na zwiększone ryzyko lęków, depresji, samotności, samookaleczania i zachowań samobójczych oraz są bardziej podatne na problemy behawioralne, w tym na szkodliwe sposoby radzenia sobie ze stresem. Ponadto osoby doświadczające cyberszykanowania mogą same dopuszczać się go, choćby w celu uniknięcia roli ofiary. Wymaga to ostrożnej i przyjaznej dziecku reakcji.

Cyberszykanowanie może również mieć negatywny wpływ na wyniki akademickie, dobrostan uczniów i środowisko szkolne. Może to wywołać długoterminowe skutki dla wyborów edukacyjnych i zawodowych uczniów, a także dla ich ogólnego dobrostanu i zadowolenia z życia.

Wpływ na dzieci i młodzież może zatem mieć daleko idące konsekwencje dla społeczeństwa i pogłębiać istniejące nierówności.

3. Dalsze działania

Konieczna jest bardziej zdecydowana, spójna i skoordynowana reakcja UE na cyberszykanowanie, która wzmocni wysiłki na rzecz zapobiegania temu problemowi oraz na rzecz propagowania umiejętności cyfrowych, a także usprawni i uprości zgłaszanie przypadków cyberszykanowania i wsparcie dla ofiar w całej Unii. Naszą wizją jest Europa, w której każde dziecko i każda młoda osoba może dorastać wolna od cyberszykanowania, z zachowaniem godności i możliwościami rozwoju w cyfrowym świecie, w którym szanuje się europejskie wartości. W tym celu niniejszy plan działania opiera się na trzech wzajemnie powiązanych filarach: skoordynowanym podejściu UE, zapobieganiu i podnoszeniu świadomości oraz zgłaszaniu przypadków i wsparciu.

To wezwanie do działania znajduje poparcie opinii publicznej: ponad 9 na 10 Europejczyków twierdzi, że władze publiczne powinny podjąć pilne działania, aby chronić dzieci przed cyberszykanowaniem. W ramach konsultacji społecznych dotyczących niniejszego planu wyrażono silne poparcie dla programów w zakresie umiejętności cyfrowych i budowania

empatii w szkołach i podczas doskonalenia zawodowego nauczycieli, a także dla ulepszonych narzędzi dokonywania zgłoszeń i usług wsparcia dla ofiar.

3.1 Filar I: Skoordynowane podejście UE do ochrony

Komisja w pełni wykorzysta obowiązujące instrumenty polityczne i prawne oraz określi możliwości zwalczania cyberszyskanowania w ramach przyszłych inicjatyw. Ponadto **zachęca się państwa członkowskie, by przełożyły wspólne cele na skuteczne środki krajowe oraz zbudowały zintegrowany i dobrze funkcjonujący ekosystem służący zwalczaniu cyberszyskanowania.**

W akcie o usługach cyfrowych, który pozostaje kluczowym elementem działań w zakresie egzekwowania przepisów, zobowiązano dostawców platform internetowych dostępnych dla małoletnich do zapewnienia wysokiego poziomu prywatności, bezpieczeństwa i ochrony małoletnich, którzy korzystają z ich usług.

Ponadto w [wydanych na podstawie aktu o usługach cyfrowych wytycznych](#) dotyczących ochrony małoletnich w internecie określono środki, które dostawcy platform internetowych powinni wprowadzić w celu wypełnienia tego obowiązku, w tym odpowiednie środki służące zmniejszeniu ryzyka narażenia małoletnich na szkodliwe treści, takie jak projektowanie systemów rekomendacji w najlepszym interesie małoletnich, lub szkodliwe zachowania, w tym ryzyko związane z kontaktami z rówieśnikami. Aby chronić ofiary cyberszyskanowania, w wytycznych przewidziano ponadto środki kontroli użytkowników i wzmocnienia ich pozycji, przyjazne dziecku mechanizmy dokonywania zgłoszeń i narzędzia składania skarg, a także moderowanie treści w językach urzędowych państwa członkowskiego, w którym świadczona jest usługa. W akcie o usługach cyfrowych zobowiązano również dostawców platform internetowych do wprowadzenia łatwo dostępnych i przyjaznych dla użytkownika mechanizmów umożliwiających wszystkim użytkownikom, w tym małoletnim, zgłaszanie nielegalnych treści, np. niektórych form nielegalnego nawoływania do nienawiści lub pornografii dziecięcej. W zależności od przepisów krajowych formy cyberszyskanowania mogą być również nielegalne. Dostawcy muszą podejmować szybkie decyzje po otrzymaniu takich zgłoszeń.

Niniejszy plan działania będzie stanowił podstawę zbliżającego się przeglądu wydanych na podstawie aktu o usługach cyfrowych wytycznych dotyczących ochrony małoletnich w internecie. W szczególności wytyczne mogłyby pomóc dostawcom platform internetowych w opracowaniu skuteczniejszych narzędzi dokonywania zgłoszeń, np. w odniesieniu do widoczności, dostępności technicznej i systemu językowego tych narzędzi, oraz w wykorzystaniu skutecznych technologii zapobiegania narażeniu na cyberszyskanowanie. Wytyczne mogłyby również pomóc dostawcom w opracowaniu odpowiednich środków reagowania na zgłoszenia dokonywane przez małoletnich, np. poprzez wspieranie użytkowników w przechowywaniu informacji, które mogą służyć jako dowody.

W akcie o usługach cyfrowych przewidziano również możliwość wyznaczenia „[zaufanych podmiotów sygnalizujących](#)” – podmiotów eksperckich, których zgłoszenia muszą być traktowane priorytetowo. Przepisy te można wykorzystać do przeciwdziałania cyberszyskanowaniu, a zaufane podmioty sygnalizujące mogą przyczynić się do

przeciwdziałania rozpowszechnianiu nielegalnych treści służących cyberszykanowaniu. Komisja wyda wytyczne dotyczące zaufanych podmiotów sygnalizujących, aby pomóc w doprecyzowaniu ich roli w zwalczaniu nielegalnych treści w internecie, w tym cyberszykanowania. Wytyczne te pomogą również doprecyzować obowiązki dostawców platform internetowych w odniesieniu do zgłoszeń składanych przez zaufane podmioty sygnalizujące.

Cyberszykanowanie może również odbywać się za pośrednictwem treści audiowizualnych w internecie. W [dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych](#) określono ogólne wymogi dotyczące ochrony małoletnich, w szczególności w internecie, przed szkodliwymi treściami, które mogłyby zaszkodzić ich fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi. Obejmuje to treści stanowiące cyberszykanowanie. W dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych zobowiązano platformy udostępniania plików wideo do wprowadzania odpowiednich środków w celu zapobiegania dostępowi małoletnich do szkodliwych treści poprzez włączenie norm dotyczących treści medialnych do regulaminów usług lub wprowadzenie systemów kontroli rodzicielskiej i oceny treści. Ponadto przy wdrażaniu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych państwa członkowskie mają obowiązek ochrony godności człowieka. W ramach trwającej oceny i przeglądu dyrektywy oceniona zostanie skuteczność stosowania tych przepisów przez platformy udostępniania plików wideo oraz to, czy należy podjąć dalsze działania w celu ochrony małoletnich przed szkodliwymi treściami w internecie, w tym w odniesieniu do cyberszykanowania, oraz zgodnie z aktem o usługach cyfrowych.

[Akt w sprawie sztucznej inteligencji](#) zakazuje systemów AI, które manipulują osobami lub wprowadzają je w błąd poprzez wykorzystywanie ich słabości związanych z ich wiekiem, aby zmienić ich zachowanie, wyrządzając poważną szkodę. Zakazy te mogą zapobiegać cyberszykanowaniu. Komisja przyjęła [wytyczne dotyczące zakazanych praktyk w zakresie AI](#), aby ułatwić spójne i skuteczne wdrażanie aktu w sprawie sztucznej inteligencji w całej Unii. W akcie ustanowiono również wymogi w zakresie przejrzystości, w tym obowiązek informowania użytkowników, gdy wchodzą w interakcję z AI, oraz wyraźnego oznaczania treści wygenerowanych lub zmanipulowanych przez AI, takich jak treści typu *deepfake*, w celu zapobiegania wprowadzaniu w błąd.

Ponadto polityki te należy uzupełnić gromadzeniem danych na temat cyberszykanowania. Obecnie czyni się to niespójnie, co utrudnia kompleksowe zrozumienie tendencji w poszczególnych państwach członkowskich. W odpowiedzi na wezwanie wynikające z konsultacji publicznych Komisja ułatwi spójne i porównywalne gromadzenie danych na temat cyberszykanowania w całej UE, na przykład zapewniając wytyczne, takie jak wspólne ramy gromadzenia danych i wskaźniki, oraz przeprowadzając ogólnounijne badania za pośrednictwem platformy Lepszy internet dla dzieci (Better Internet for Kids, portal BIK) we współpracy z innymi mechanizmami uczestnictwa dzieci i młodzieży. Zapewnione zostaną odpowiednie zasoby, aby umożliwić sieci [centrów bezpieczniejszego internetu](#) podjęcie tych dodatkowych zadań i zapewnić długoterminową ciągłość tych prac.

Komisja:

1. w ramach zaplanowanego na **2026 r. przeglądu wydanych na podstawie aktu o usługach cyfrowych wytycznych dotyczących ochrony małoletnich** położy większy nacisk na zwalczanie cyberszykanowania, w szczególności w odniesieniu do środków mających na celu dalsze zapobieganie narażeniu na szkodliwe treści oraz poprawę stosowanych przez platformy internetowe systemów zgłaszania;
2. **przyjmie wytyczne dotyczące zaufanych podmiotów sygnalizujących, o których to wytycznych mowa w akcie o usługach cyfrowych**, co pomoże doprecyzować rolę tych podmiotów w zwalczaniu nielegalnych treści w internecie, w tym cyberszykanowania – **do II kw. 2026 r.**;
3. oceni sposoby zwalczania cyberszykanowania na platformach udostępniania plików wideo podczas trwającej **oceny dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych i jej przeglądu** – **do III kw. 2026 r.**;
4. **będzie wspierać skuteczne wdrażanie przepisów aktu w sprawie sztucznej inteligencji dotyczących zakazanych praktyk w zakresie AI** – w tym w przypadkach, gdy praktyki te wykorzystuje się do cyberszykanowania – poprzez koordynację w ramach Europejskiej Rady ds. Sztucznej Inteligencji i wskazówki przedstawione w wytycznych Komisji dotyczących zakazanych praktyk w zakresie AI – **od III kw. 2026 r.**;
5. **ułatwi skuteczne wdrożenie obowiązków w zakresie przejrzystości określonych w akcie w sprawie sztucznej inteligencji, w tym poprzez kodeks praktyk w zakresie oznakowania i etykietowania treści wygenerowanych przez AI**, który ma na celu wspieranie zgodności z obowiązkami w zakresie przejrzystości określonymi w akcie w sprawie sztucznej inteligencji w odniesieniu do oznakowania i etykietowania treści wygenerowanych przez AI, w tym gdy wykorzystuje się je do cyberszykanowania – **od III kw. 2026 r.**;

Państwa członkowskie wzywa się do:

1. opracowania **kompleksowych krajowych planów przeciwdziałania nękanii, w tym planów przeciwdziałania cyberszykanowaniu**, z wykorzystaniem wsparcia unijnej sieci praw dziecka zgodnie z [komunikatem i zaleceniem Komisji w sprawie zintegrowanych systemów ochrony dziecka](#);
2. wykorzystania wspólnego rozumienia cyberszykanowania przedstawionego w niniejszym planie działania do **gromadzenia spójnych, porównywalnych danych na temat tego zjawiska**, przy wsparciu Komisji poprzez sieć centrów bezpieczniejszego internetu i platformy Lepszy internet dla dzieci, oraz do współpracy przy opracowywaniu wspólnych norm w zakresie zwalczania cyberszykanowania w całej UE;

3.2 Filar II: Zapobieganie i podnoszenie świadomości

Najlepszym sposobem zwalczania cyberszykanowania jest działanie przed wystąpieniem szkodliwych incydentów. Zapobieganie temu zjawisku wymaga zdrowych praktyk cyfrowych od najmłodszych lat. Oznacza to wyposażenie dzieci, młodzieży i dorosłych w umiejętności i pewność siebie pozwalające im mówić o zagrożeniach w internecie i je rozpoznawać. Ważne jest również zajęcie się podstawowymi postawami, które mogą prowadzić do szkodliwych zachowań w internecie.

Aby działania zapobiegawcze były skuteczne, muszą angażować osoby postronne, rówieśników, sprawców, rodziców, opiekunów, pedagogów i szerszą społeczność szkolną, przy wsparciu wszystkich podmiotów, w szczególności organizacji społeczeństwa obywatelskiego. Działania te poparło 62 % respondentów biorących udział w konsultacjach publicznych, którzy podkreślili, że należy wspierać szkolenie zawodowe pedagogów, funkcjonariuszy organów ścigania i pracowników socjalnych.

Inicjatywy na rzecz podnoszenia świadomości i zapobiegania powinny również być realizowane zarówno w formalnych, jak i nieformalnych środowiskach edukacyjnych, takich jak centra młodzieży, kluby sportowe oraz społeczności lokalne, w których dzieci i osoby młode spędzają znaczną część czasu. Takie inicjatywy powinny również obejmować zapobieganie wszelkim formom dyskryminacji i ich zwalczanie, w synergii z unijnymi strategiami na rzecz równości.

Aby można było poruszać się w internecie w sposób bezpieczny i odpowiedzialny, coraz bardziej potrzebne są edukacja cyfrowa i umiejętności cyfrowe. Informowanie dzieci i osób młodych o znaczeniu szacunku i odpowiedzialności w środowiskach cyfrowych może ograniczyć przypadki umyślnych lub nieumyślnych szkód. Takie działanie przewidziano również jako środek zapobiegawczy w dyrektywie w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej.

Dzieci i osoby młode, w tym osoby o specjalnych potrzebach, z niepełnosprawnościami lub znajdujące się w szczególnie trudnej sytuacji, należy aktywnie zaangażować w opracowywanie i realizację działań zwiększających świadomość, które będą wzmacniać pozycję dzieci i młodzieży, zapewnią inkluzywność i dostępność oraz przerwą milczenie wokół cyberszykanowania.

Komisja udostępni na poziomie UE szereg narzędzi podnoszenia świadomości i zapobiegania cyberszykanowaniu, opracowanych we współpracy z dziećmi i młodzieżą, rodzicami, pedagogami, specjalistami w dziedzinie zdrowia psychicznego oraz państwami członkowskimi, a także organizacjami społeczeństwa obywatelskiego.

W ramach Planu działania w dziedzinie edukacji cyfrowej (2021–2027) Komisja opublikowała [wytyczne dla nauczycieli i pedagogów dotyczące przeciwdziałania dezinformacji i upowszechniania umiejętności cyfrowych](#) za pośrednictwem kształcenia i szkolenia. Ponadto, jak zapowiedziano w [komunikacie w sprawie europejskiej tarczy demokracji](#), aktualizacje będą odzwierciedlać rozwój sztucznej inteligencji i mediów społecznościowych oraz obejmować materiały dydaktyczne i działania dotyczące cyberszykanowania, ze

zwróceniem uwagi na inkluzywność i różnorodność. Komisja Europejska opracuje unijne ramy kompetencji obywatelskich, a także wytyczne mające na celu rozwój edukacji obywatelskiej w szkołach.

Ponadto w planie działania na rzecz przyszłości edukacji cyfrowej i umiejętności cyfrowych do 2030 r. położy się nacisk na umiejętności cyfrowe, zapobieganie cyberszykanowaniu i dobrostan cyfrowy. Plan ten będzie miał na celu zapewnienie, aby osoby młode otrzymywały wsparcie w budowaniu zdrowych nawyków w internecie oraz aby informowano je o odpowiedzialnym korzystaniu z urządzeń cyfrowych zarówno w klasie, jak i poza nią.

Te prace nad umiejętnościami cyfrowymi opierają się na inicjatywach, które Komisja realizuje obecnie za pośrednictwem programu Erasmus+ i Europejskiego Korpusu Solidarności, europejskiej platformy edukacji szkolnej (ESEP) i programu eTwinning. W kontekście ESEP Komisja umożliwi lepszą i stałą widoczność wszystkich przydatnych dla szkół materiałów na temat nękania, w tym cyberszykanowania. Począwszy od zaproszenia do składania wniosków w ramach programu Erasmus+ na 2026 r., dobrostan w szkole zyska na znaczeniu w celu lepszego wspierania i monitorowania projektów dotyczących przeciwdziałania nękanii i cyberszykanowaniu oraz zachęcania do realizacji takich projektów.

Unijna sieć ds. zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych pomoże promować kształcenie dzieci i podnoszenie ich świadomości w odniesieniu do niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych, w tym uwzględniać inicjatywy, których celem jest zapobieganie przerażaniu się przypadków cyberszykanowania w zachowania przestępcze (np. rozpowszechnianie materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych). Ponadto zapobieganie cyberszykanowaniu zostanie również uwzględnione w przyszłym planie działania UE na rzecz ochrony dzieci przed przestępczością. Plan ten będzie miał na celu zapewnienie spójnej i kompleksowej reakcji na różne zagrożenia, z jakimi mierzą się dzieci w związku z przestępczością, zarówno w internecie, jak i poza nim.

Platforma Lepszy internet dla dzieci (portal BIK) i jej sieć centrów bezpieczniejszego internetu zapewniają narzędzia wsparcia dla dzieci, rodziców, pedagogów i specjalistów na szczeblu unijnym (BIK) i krajowym (centra bezpieczniejszego internetu). Te zasoby będą dalej rozszerzane, tak aby poprawić zdolności, dotrzeć do większej liczby zainteresowanych stron i reagować na nowe wyzwania związane z cyberszykanowaniem.

Ponieważ szkoły odgrywają kluczową rolę w zapobieganiu cyberszykanowaniu, działania uświadamiające będą prowadzone przy wsparciu centrów bezpieczniejszego internetu i portalu BIK, począwszy od corocznej kampanii „Back to School” na początku każdego nowego roku szkolnego, aby wyposażać nauczycieli i dzieci w materiały szkoleniowe, narzędzia i informacje na temat sposobów zapobiegania cyberszykanowaniu i zgłaszania przypadków cyberszykanowania.

Zasoby i szkolenia na temat cyberszykanowania na potrzeby kształcenia pozaformalnego i nieformalnego zostaną wzbogacone dzięki europejskim platformom. Należą do nich Europejski Portal Młodzieżowy, będący punktem kompleksowej obsługi mającym na celu podnoszenie świadomości i promowanie możliwości dla osób młodych, europejska platforma edukacji szkolnej, będąca punktem spotkań dla społeczności zaangażowanej w edukację

szkolną, oraz kącik edukacyjny, zapewniający nauczycielom i pracownikom oświaty zasoby i zestawy narzędzi dotyczące unijnych inicjatyw.

Zaangażowanie w różne tematy, w tym w walkę z cyberszykanowaniem, ułatwiają wydarzenia takie jak Europejski Tydzień Młodzieży i Europejski Tydzień Sportu. Działająca w oparciu o otwartą metodę koordynacji (OMK) grupa ds. zwalczania mowy nienawiści w sporcie, ustanowiona w kontekście planu prac UE w dziedzinie sportu, pracuje nad zaleceniami dla państw członkowskich i zainteresowanych stron w całym środowisku sportowym, w tym w internecie. Sprawozdanie ma zostać przedstawione do końca 2026 r. i będzie zawierać zalecenia dotyczące przeciwdziałania cyberszykanowaniu.

Komisja:

6. **podejmie problem cyberszykanowania w aktualizacji wytycznych dla nauczycieli i pedagogów dotyczących zwalczania dezinformacji i upowszechniania umiejętności cyfrowych** za pośrednictwem kształcenia i szkolenia – **do II kw. 2026 r.**;
7. **przyczyni się do rozwoju edukacji obywatelskiej w szkołach** dzięki unijnym ramom kompetencji obywatelskich i wytycznym w tym zakresie – **w 2027 r.**;
8. **będzie promować kompetencje cyfrowe, zapobieganie cyberszykanowaniu i dobrostan cyfrowy** za pomocą **planu działania na rzecz przyszłości edukacji cyfrowej i umiejętności cyfrowych do 2030 r.** – **do III kw. 2026 r.**;
9. przyczyni się do **zapobiegania cyberszykanowaniu** za sprawą przyszłego **planu działania UE na rzecz ochrony dzieci przed przestępczością** – **do III kw. 2026 r.**;
10. **rozszerzy zasoby i szkolenia na temat cyberszykanowania** dla szkół oraz na potrzeby kształcenia pozaformalnego i nieformalnego, dostępne dla osób z niepełnosprawnościami, za pośrednictwem portalu BIK, centrów bezpieczniejszego internetu, Europejskiego Portalu Młodzieżowego i europejskiej platformy edukacji szkolnej – **od II kw. 2026 r.**;
11. wesprze grupę OMK ds. zwalczania mowy nienawiści w sporcie w jej pracach nad **zaleceniami dotyczącymi przeciwdziałania cyberszykanowaniu w środowisku sportowym** – sprawozdanie ma zostać przedstawione do **IV kw. 2026 r.**;

Państwa członkowskie wzywa się do:

3. skuteczniejszego zapobiegania cyberszykanowaniu i wczesnego identyfikowania go dzięki **jasnym wytycznym i szkoleniom dla zainteresowanych stron**, takich jak pedagodzy, opiekunowie, specjaliści pracujący z dziećmi w różnych dziedzinach (np. zdrowie, sport, wymiar sprawiedliwości, egzekwowanie prawa);
4. **zwiększenia udziału dzieci** w opracowywaniu polityki i wdrażaniu środków na rzecz ich dobrostanu;

3.3 Filar III: Dokonywanie zgłoszeń i kompleksowe wsparcie

Ofiary, które doświadczają cyberszykanowania, muszą dysponować jasnymi, godnymi zaufania i dostępnymi kanałami, aby zgłaszać nadużycia i otrzymać pomoc. Aby działania wspierające były skuteczne, muszą wykraczać poza pomaganie wyłącznie ofiarom cyberszykanowania i docierać również do osób postronnych, sprawców, rodziców, opiekunów, pedagogów i szerszej społeczności szkolnej.

Komisja będzie promować spójne, ogólnounijne możliwości dokonywania zgłoszeń oraz wsparcie dla ofiar. Dokonywanie zgłoszeń powinno szybko prowadzić do uzyskania multidyscyplinarnego wsparcia, zarówno w internecie, jak i poza nim. Powinno ono obejmować wszystkie właściwe organy na wszystkich poziomach, podmioty prywatne, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, a także samych rodziców, opiekunów, dzieci i osoby młode.

Opierając się na spostrzeżeniach zebranych w ramach kilku ukierunkowanych konsultacji, **Komisja będzie wspierać wprowadzenie we wszystkich państwach członkowskich aplikacji dotyczącej bezpieczeństwa w internecie** opartej na udanych istniejących krajowych modelach praktyk, takich jak francuska *aplikacja 3018*. Aplikacja ta zapewni bezpieczne, przyjazne dla użytkownika i poufne narzędzie, które umożliwi dzieciom i młodzieży:

- i. **łatwe zgłaszanie cyberszykanowania przez telefon zaufania,**
- ii. **bezpieczne przechowywanie i przekazywanie dowodów** zgodnie z krajowymi ramami prawnymi oraz
- iii. otrzymywanie **dostosowanej do potrzeb pomocy poprzez skoordynowane kierowanie** do np. organów ścigania, placówek edukacyjnych i służb odpowiedzialnych za ochronę dzieci.

W razie potrzeby i w stosownych przypadkach Komisja będzie wspierać państwa członkowskie w:

- i. **dostosowaniu aplikacji do kontekstu i potrzeb krajowych** (np. tłumaczenie, elementy identyfikacji wizualnej, połączenie z odpowiednimi krajowymi usługami wsparcia i platformami służącymi do dokonywania zgłoszeń) oraz zapewnieniu funkcji takich jak bezpieczne zgłaszanie, przechowywanie dowodów zgodnie z prawem krajowym i gwarantowana poufność;
- ii. **zapewnieniu interoperacyjności** z istniejącą infrastrukturą i systemami wsparcia oraz
- iii. **wspieraniu upowszechniania** aplikacji wśród państw członkowskich, użytkowników i platform internetowych.

Platformy internetowe pozostaną odpowiedzialne za ustanowienie skutecznych mechanizmów dokonywania zgłoszeń. Może to stanowić jeden ze środków wprowadzonych w celu zapewnienia zgodności z obowiązkami wynikającymi z aktu o usługach cyfrowych w zakresie

ochrony małoletnich. W uzupełnieniu tych wysiłków aplikacja zostanie udostępniona platformom internetowym w celu włączenia jej do ich narzędzi służących do dokonywania zgłoszeń i zapewniania wsparcia użytkownikom, w tym za pośrednictwem interfejsów programowania aplikacji (API), dzięki czemu zgłaszanie i reagowanie będą zasobooszczędne i skuteczne.

Powodzenie aplikacji zależy od dostępności wsparcia i działań następczych ze strony organów krajowych. Państwa członkowskie odegrają ważną rolę w zapewnieniu, aby zgłaszanie za pośrednictwem aplikacji było w sposób skoordynowany wspierane offline (np. poprzez wsparcie prawne, społeczne, psychologiczne i edukacyjne), a także w informowaniu o korzyściach płynących z aplikacji. Aplikacja ma zapewnić synergie z ugruntowanymi mechanizmami zgłaszania w państwach członkowskich materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych i przemoc wobec kobiet w internecie, a także z unijnymi, krajowymi i międzynarodowymi telefonami zaufania, w szczególności telefonami zaufania dla dzieci (116 111) i numerami interwencyjnymi w sprawie zaginionych dzieci (116 000).

Komisja przyjmie kolejną [Strategię UE w zakresie praw ofiar w 2026 r.](#), aby uzupełnić przepisy UE środkami nieustawodawczymi. W ramach strategii promowane będą struktury ukierunkowanego wsparcia (np. badania lekarskie, usługi wsparcia emocjonalnego i psychologicznego) oraz usługi ochrony dzieci będących ofiarami, w tym dzieci będących ofiarami przestępstw internetowych. Te struktury i usługi będą również skierowane do ofiar cyberszykanowania w państwach członkowskich, w których takie czyny są uznawane za przestępstwa na mocy prawa krajowego.

Zgodnie z [ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych](#) prawo do usunięcia danych osobowych jest szczególnie istotne w przypadku, gdy osoba, której dane dotyczą, wyraziła zgodę jako dziecko i mogła nie być w pełni świadoma związanego z tym ryzyka, w tym w kontekście cyberszykanowania. Komisja będzie nadal wspierać organy ochrony danych w opracowywaniu narzędzi ukierunkowanych na dzieci w celu ochrony danych w mediach społecznościowych, zapobiegania kradzieży danych lub kont oraz umożliwienia korzystania z przysługujących dzieciom praw.

Komisja:

- 12. będzie wspierać wdrażanie we wszystkich państwach członkowskich dostępnej aplikacji dotyczącej bezpieczeństwa w internecie** umożliwiającej łatwe zgłaszanie cyberszykanowania, dostosowanej do kontekstu krajowego, w synergii z istniejącymi mechanizmami dokonywania zgłoszeń, w tym telefonami zaufania i gorącymi liniami, sprzyjającej multidyscyplinarnemu wsparciu zarówno w internecie, jak i poza nim – **od III kw. 2026 r.;**
13. zajmie się kwestią dzieci będących ofiarami i wiktymizacją w internecie, która może obejmować cyberszykanowanie, w kolejnej **strategii UE w zakresie praw ofiar – 2026 r.**

Państwa członkowskie wzywa się do:

5. przeanalizowania ich kontekstu krajowego z myślą o udostępnieniu **krajowej aplikacji dotyczącej bezpieczeństwa w internecie** z dostosowanym do potrzeb wsparciem oraz, w oparciu o skuteczne istniejące modele praktyk krajowych, **dostosowania takiego modelu do warunków krajowych**, w tym np. w zakresie tłumaczenia, elementów identyfikacji wizualnej, połączenia z odpowiednimi krajowymi usługami wsparcia i platformami służącymi do dokonywania zgłoszeń, przy jednoczesnym zapewnieniu podstawowych funkcji, takich jak bezpieczne dokonywanie zgłoszeń, przechowywanie dowodów zgodnie z prawem krajowym i gwarantowana poufność;
6. zapewnienia, aby dokonywanie zgłoszeń za pośrednictwem krajowej aplikacji dotyczącej bezpieczeństwa w internecie było zintegrowane z **całościowym i dobrze funkcjonującym ekosystemem zarządzania przypadkami i wsparcia**, w tym skoordynowanego wsparcia offline (np. usługami wsparcia prawnego, policyjnego, społecznego, psychologicznego i edukacyjnego);
7. **udostępnienia krajowej aplikacji dotyczącej bezpieczeństwa w internecie platformom internetowym w celu włączenia jej do ich narzędzi służących do dokonywania zgłoszeń i zapewniania wsparcia użytkownikom**, w tym za pośrednictwem interfejsów programowania aplikacji (API), tak by dokonywanie zgłoszeń i reagowanie były zasobooszczędne i skuteczne;
8. **promowania szerokiego upowszechnienia i stosowania krajowej aplikacji dotyczącej bezpieczeństwa przez wszystkie odpowiednie zainteresowane strony**;
9. **promowania narzędzi opracowanych przez organy ochrony danych w ich językach narodowych**, aby dzieci mogły chronić się przed zagrożeniami w internecie, takimi jak cyberszyskanowanie, kradzież danych lub kont, próby oszustwa, szantaż seksualny.

4. Międzynarodowe działania informacyjne i współpraca wielu zainteresowanych stron

UE chce chronić dobrostan i prawa dzieci na swoim terytorium, ale również w znacznym stopniu przyczynić się do wspierania bezpieczniejszego i bardziej inkluzywnego środowiska cyfrowego na całym świecie. Dzień Bezpiecznego Internetu jest obecnie globalną kampanią, w ramach której wzywa się zainteresowane strony do wspólnego podjęcia działań mających na celu uczynienie internetu bezpieczniejszym i lepszym miejscem dla wszystkich, zwłaszcza dla dzieci i młodzieży, poprzez zwiększanie wiedzy na temat kluczowych wyzwań związanych z internetem oraz pojawiających się obaw i tendencji.

Ochrona i wzmocnienie pozycji osób małoletnich w internecie stanowi jeden z globalnych priorytetów. Znajduje to odzwierciedlenie w [międzynarodowej strategii cyfrowej UE](#).

Współfinansowana przez UE sieć gorących linii w państwach członkowskich w celu zwalczania rozpowszechniania w internecie materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych jest częścią [sieci stowarzyszenia INHOPE](#). Obecnie na całym świecie działa 57 takich gorących linii.

Komisja będzie nadal współpracować z organami regulacyjnymi o zbieżnych poglądach w dziedzinie bezpieczeństwa w internecie, w tym zapobiegania cyberszykanowaniu i przeciwdziałania mu, w ramach porozumień administracyjnych (np. obecnie z Ofcom w Zjednoczonym Królestwie i komisarzem ds. e-bezpieczeństwa w Australii) oraz partnerstw cyfrowych (np. z Kanadą, Singapurem i Indiami).

UE będzie promować współpracę na rzecz przeciwdziałania cyberszykanowaniu na forach międzynarodowych, zgodnie z [Globalnym porozumieniem cyfrowym](#). Organizacje ONZ opracowały wytyczne i narzędzia, które można wykorzystać jako dobre praktyki i wskaźniki referencyjne. Można skorzystać między innymi z doświadczeń UNICEF-u (strona internetowa i otwarte interfejsy programowania aplikacji), Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (wytyczne dotyczące ochrony dzieci w internecie), a także Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ ds. Przemocy Wobec Dzieci. UE wspiera działania informacyjne UNESCO skierowane do organów regulacyjnych służące wdrożeniu wytycznych UNESCO dotyczących zarządzania platformami cyfrowymi.

Za pośrednictwem Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” UE finansuje specjalne programy na rzecz podnoszenia świadomości i ochrony dzieci w państwach trzecich, w szczególności w krajach kandydujących i objętych polityką sąsiedztwa, w internecie i poza nim. UE wspiera również dostosowanie do przepisów UE w ramach procesu akcesyjnego krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących oraz promuje bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w internecie w krajach sąsiadujących poprzez wymianę wiedzy i najlepszych praktyk za pośrednictwem programu centrum bezpieczniejszego internetu+.

5. Co dalej?

Komisja będzie monitorować wdrażanie planu działania we wszystkich trzech filarach, ściśle współpracując z państwami członkowskimi, centrami bezpieczniejszego internetu i innymi zainteresowanymi stronami. Postępy, wyzwania i dobre praktyki będą monitorowane za pomocą istniejących narzędzi, takich jak roczna polityka dotycząca BIK, sprawozdania centrów bezpieczniejszego internetu oraz regularna wymiana informacji za pośrednictwem forów eksperckich, co zapewni przejrzyste i wspólne monitorowanie.

Komisja będzie współpracować z państwami członkowskimi w celu włączenia ram monitorowania do krajowych strategii i programów przeciwdziałania cyberszykanowaniu i oceny wdrażania, dostępności, inkluzywności i możliwości przystosowania do zmieniających się kontekstów cyfrowych, przy aktywnym zaangażowaniu dzieci i osób młodych. Ustalenia zostaną udostępnione na szczelbie UE, aby wspierać wzajemne uczenie się i dostosowanie polityki, a także dostarczać aktualnych informacji na temat inicjatyw w ramach strategii BIK+ i aktu o usługach cyfrowych.

Komisja podsumuje ten plan działania w 2029 r., w tym w drodze konsultacji z dziećmi i osobami młodymi.

6. Wnioski

Chcemy bezpiecznej przestrzeni internetowej dla dzieci, młodzieży i następnego pokolenia, ale jeszcze takiej przestrzeni nie mamy. Mierzymy się z pewnymi problemami. Boryka się z nimi nie tylko obecne pokolenie. Potrzebujemy więc pewnej pomocy ze strony UE, aby stworzyć naszą bezpieczną przestrzeń internetową. Od czegoś należy zacząć. Musimy to zrobić już teraz. W imię przyszłości.

Cytat z wypowiedzi dzieci, które należą do unijnej platformy uczestnictwa dzieci.

Dzieci i osoby młode zwracają się do nas z apelem o pomoc w zapewnieniu bezpieczeństwa przestrzeni internetowych dla nich samych, ich rówieśników i przyszłych pokoleń. Musimy stawić czoła temu wyzwaniu w całej Unii, ponieważ ochrona i wzmocnienie pozycji naszych dzieci i młodzieży nie powinny zależeć od kodu pocztowego.

Niniejszy plan działania, oparty na już solidnym wspólnym unijnym zestawie instrumentów prawnych i politycznych służących przeciwdziałaniu szkodom w internecie oraz na wkładzie szerokiego grona zainteresowanych stron, przyczyni się do stworzenia środowiska cyfrowego dla dzieci i młodzieży w Europie, które będzie dla nich bezpieczne, inkluzywne oraz będzie wzmacniać ich pozycję. Plan działania będzie stanowił uzupełnienie i inspirację dla bieżących inicjatyw UE w zakresie bezpieczniejszego internetu, odpowiedzialności platform, umiejętności cyfrowych i edukacji cyfrowej, wzmocnienia pozycji dzieci i osób młodych, gromadzenia danych i współpracy międzynarodowej.

Komisja zwraca się do Parlamentu Europejskiego i Rady o poparcie planu działania oraz o współpracę w jego realizacji. Komisja wzywa Komitet Regionów i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny do promowania dialogu z władzami lokalnymi i regionalnymi, stronami gospodarczymi i społecznymi oraz społeczeństwem obywatelskim.

ZAŁĄCZNIK: Kluczowe działania i harmonogram

Filar I: Skoordynowane podejście UE do ochrony

Komisja:	
położy większy nacisk na zwalczanie cyberszykanowania w ramach przeglądu wydatków na podstawie aktu o usługach cyfrowych dotyczących ochrony małoletnich ;	2026 r.
przyjmie wytyczne dotyczące zaufanych podmiotów sygnalizujących, o których to wytycznych mowa w akcie o usługach cyfrowych , co pomoże doprecyzować tych podmiotów w zwalczaniu nielegalnych treści, takich jak nielegalne cyberszykanowanie;	do II kw. 2026 r.
oceni sposoby przeciwdziałania cyberszykanowaniu na platformach udostępniania plików wideo podczas trwającej oceny dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych i jej przeglądu;	do III kw. 2026 r.
wesprze skuteczne wdrażanie przepisów aktu w sprawie sztucznej inteligencji dotyczących zakazanych praktyk w zakresie AI , w tym gdy są one wykorzystywane do cyberszykanowania;	od III kw. 2026 r.
ułatwi skuteczne wdrożenie obowiązków w zakresie przejrzystości określonych w akcie w sprawie sztucznej inteligencji, związanych z oznaczaniem i etykietowaniem treści generowanych przez AI , w tym w odniesieniu do cyberszykanowania.	od III kw. 2026 r.

Państwa członkowskie wzywa się do:
opracowania kompleksowych krajowych planów przeciwdziałania nękanii, w tym cyberszykanowaniu , w szczególności przy wsparciu unijnej sieci praw dziecka;
gromadzenia spójnych i porównywalnych danych na temat cyberszykanowania przy wsparciu sieci centrów bezpieczniejszego internetu i platformy Lepszy internet dla dzieci.

Filar II: Zapobieganie i podnoszenie świadomości

Komisja:	
zajmie się problemem cyberszykanowania w aktualizacji wytycznych dla nauczycieli i pedagogów dotyczących zwalczania dezinformacji i upowszechniania umiejętności cyfrowych ;	do II kw. 2026 r.

przyczyni się do rozwoju edukacji obywatelskiej w szkołach dzięki unijnym ramom kompetencji obywatelskich i wytycznym w tym zakresie;	2027 r.
---	---------

będzie promować kompetencje cyfrowe, zapobieganie cyberszykanowaniu i dobrostan cyfrowy za pomocą planu działania na rzecz edukacji cyfrowej i umiejętności cyfrowych do 2030 r. ;	do III kw. 2026 r.
przyczyni się do uwzględnienia zapobiegania cyberszykanowaniu w przyszłym planie działania UE na rzecz ochrony dzieci przed przestępczością ;	do III kw. 2026 r.
rozszerzy zasoby i szkolenia na temat cyberszykanowania dla szkół oraz na potrzeby kształcenia pozaformalnego i nieformalnego, dostępne dla osób z niepełnosprawnościami, za pośrednictwem portalu BIK, centrów bezpieczniejszego internetu i Europejskiego Portalu Młodzieżowego;	od II kw. 2026 r.
wesprze grupę OMK ds. zwalczania mowy nienawiści w sporcie w jej pracach nad zaleceniami dotyczącymi przeciwdziałania cyberszykanowaniu w środowisku sportowym .	do IV kw. 2026 r.

Państwa członkowskie wzywa się do:
skuteczniejszego zapobiegania cyberszykanowaniu i wczesnego identyfikowania cyberszykanowania dzięki wytycznym i szkoleniom dla zainteresowanych stron , takich jak pedagodzy, opiekunowie, specjaliści pracujący z dziećmi w różnych dziedzinach;
zwiększenia udziału dzieci w opracowywaniu polityki i wdrażaniu środków na rzecz ich dobrostanu.

Filar III: Dokonywanie zgłoszeń i kompleksowe wsparcie

<u>Komisja:</u>	
wesprze wprowadzenie dostępnej aplikacji dotyczącej bezpieczeństwa w internecie we wszystkich państwach członkowskich;	od III kw. 2026 r.
uwzględni ofiary będące dziećmi i wiktymizację w internecie, która może obejmować cyberszykanowanie, w strategii UE w zakresie praw ofiar .	2026 r.

<u>Państwa członkowskie wzywa się do:</u>
przeanalizowania swojego kontekstu krajowego z myślą o udostępnieniu krajowej aplikacji dotyczącej bezpieczeństwa w internecie oraz, w oparciu o udane istniejące modele praktyk krajowych, dostosowanie takiego modelu do warunków krajowych;
zapewnienia, aby dokonywanie zgłoszeń za pośrednictwem krajowej aplikacji dotyczącej bezpieczeństwa w internecie było zintegrowane z całościowym i dobrze funkcjonującym ekosystemem wsparcia ;
udostępnienia krajowej aplikacji dotyczącej bezpieczeństwa w internecie platformom internetowym w celu włączenia jej do ich narzędzi służących do dokonywania zgłoszeń i zapewniania wsparcia użytkownikom;
promowania krajowej aplikacji dotyczącej bezpieczeństwa w internecie wśród odpowiednich zainteresowanych stron;
promowania narzędzi opracowanych przez organy ochrony danych w ich językach narodowych, aby dzieci mogły chronić się przed zagrożeniami w internecie, takimi jak cyberszyskanowanie.